

URSZULA KATARZYŃSKA PS. „ULA”

Biogram

Urodziła się w 1925 roku w Kielcach w rodzinie państwa Kurkowskich. Ojciec w młodości wstąpił do Legionów; po odniesieniu w 1920 roku poważnej rany wycofał się z wojska. Skończył farmację na Uniwersytecie Jagiellońskim i pracował jako naczelny lekarz Kasy Chorych w Częstochowie. Tam Urszula Katarzyńska skończyła cztery klasy w prywatnej szkole Zofii Folfasińskiej. W 1935 roku rodzina przeniósła się do Warszawy, gdzie ojciec został inspektorem farmaceutycznym w ZUS-ie. Zamieszkali przy Belwederskiej 10. W tym budynku ojciec miał aptekę. Urszula Katarzyńska chodziła przez rok do szkoły powszechnej przy ul. Chełmskiej, a następnie do prywatnej szkoły przy ul. 6 Sierpnia. Gdy była w szóstej klasie, zmarła jej matka. Po ukończeniu szkoły powszechnej Urszula Katarzyńska zdała do Gimnazjum i Liceum im. Królowej Jadwigi przy pl. Trzech Krzyży. Zapisła się do działającej w szkole 14 Warszawskiej Żeńskiej Drużyny Harcerskiej. W 1939 roku pełniła służbę w Obronie Przeciwlotniczej.

Po wybuchu wojny Urszula Katarzyńska jako harcerka roznosiła korespondencję z Czerwonego Krzyża. Zaczęła chodzić na komplety. W 1942 roku wstąpił do AK, zaczęła działać w ramach oddziału „Motor 30”. Przyjęła pseudonim „Ula”. Równocześnie kontynuowała naukę na kompletach, zdała maturę w 1943 roku i rozpoczęła studia na farmacji w ramach Uniwersytetu Poznańskiego. Oficjalnie była uczennicą szkoły gospodarczej przy ul. Moniuszki, a potem szkoły ogrodniczej przy ul. Giżyckiego. Została przydzielona jako łączniczka do dowództwa Kedywu. Podczas powstania warszawskiego Urszula Katarzyńska pełniła funkcję łączniczki plutonu motorowego pod dowództwem „Szczerby”, Jana Kozubka. Wraz z nim ewakuowała się z Woli na Stare Miasto, a następnie kanałami przedostała się na ul. Warecką i stamtąd na Czerniaków. Przeszła kanałami na Mokotów, następnie dołączyła do kolumny ludności prowadzonej do Pruszkowa. Po upadku powstania dotarła do rodziny w Kielcach.

Powróciła do Warszawy na początku 1945 roku. W tym czasie uczestniczyła m.in. w ekshumacji zwłok „Szczerby” i przetransportowaniu ich na Cmentarz Wojskowy na Powązkach. W 1945 roku zaczęła studiować farmację w Łodzi oraz prowadzić drużynę harcerską. Po roku przeniósła się na Uniwersytet Wrocławski. Pomógł jej w tym ojciec, który pełnił funkcję pierwszego inspektora farmaceutycznego na Dolnym Śląsku. Urszula Katarzyńska nie ujawniała swojej przynależności do AK i nie spotkała się z szykanami. Po skończeniu studiów pracowała w aptece we Wrocławiu. Po wyjściu za mąż powróciła do Warszawy, pracowała w Tarchomińskich Zakładach Farmaceutycznych. Związała się ze Środowiskiem Żołnierzy Batalionu Zośka.